

Zprávy z farnosti

04/2011

Hned na začátku dubna vstupujeme do druhé poloviny doby postní. Jedná se vlastně o dva týdny a pak je již Svatý týden. Ten nám přibližuje vrcholné okamžiky v životě Pána Ježíše. Když se zúčastníme obrádků třídení, přímo to formuje naše nitro.

Nenechme ale stranou právě ty dva předcházející týdny. Je totiž nebezpečí, že upadneme do jakéhosi duchovního spánku, a to by nám uškodilo. Je naopak třeba zmobilizovat své síly. Co zvláště potřebujeme, je čas pro modlitbu. Ne jen něco odříkávat, ale ať se stane modlitba živým rozhovorem s Bohem. S naléhavostí se svěříme Pánu Ježíši; prosíme, ať nás uschopní, abychom mu byli užitečnými nástroji při obnově světa. Svět potřebuje skutečnou obnovu, změnu. Ta ale začíná v nitru každého člověka.

Pane Ježíši, žehnej nám všem.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2011

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církve a obyvatele v České republice.

DUBEN

1. Aby církve věrohodným hlásáním evangelia předkládala dnešním lidem důvody ve prospěch života a naděje.
2. Aby misionáři hlásáním evangelia a svědectvím života přinášeli Krista všem, kdo jej ještě neznají.
3. Aby nezrušitelné duchovní znamení, které svátost křtu dává pokřtěnému, nás neustále posilovalo v úkolu vydávat svědectví našemu Spasiteli.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Pokora

Vždy, když v náruči držím novorozeně, tak mám pocit, že bych mu měl do života něco popřát. Být dobrou sudičkou. Ale co popřát? V pohádkách hodné sudičky přejí, krásu, bohatství, lásku... Co z toho vybrat?

Už jsem držel v náruči hodně novorozeňat, a žádnému jsem nikdy nic do vínku neřekl, protože jsem nikdy nevěděl, co. A tak nad tím léta přemítám a doufám, že to budeme moci snad s vnučaty někdy probrat. Jedu autem trasu z Wolfratshausenu do Prahy, kterou už jsem jel možná stokrát, a tak si krátím cestu meditací. Představuji si rozhovor s pubertálními vnučaty, která se mě zeptají „dědo, co si myslíš, že je v životě nejdůležitější?“

„Myslím, že pokora“, odpověděl bych dnes.

„Cože? Pokora v dnešním světě? Teď se musíme umět spíš probít!“

„Ano, k tomu je potřeba pokora.“

„To myslíš jako umět ležtit kliky a stát před šéfem v mírném předklonu s čepicí sevřenou mezi stehny?“

„Ne, to je podlézavost, pokora vede k samostatnosti.“

„Tak, sedávej, panenke v koutě...“

„Ne, to je pasivita a pokora vede k aktivitě.“

„Tak si mám jako nechat všechno líbit?“

„Ne, pokora není submisivita, pokora je spíš základem asertivity a naopak vzbuzuje respekt.“

„Tak, co to teda je?“

„Pokora je sebezpřijetí. Jsem takový, jaký jsem, protože jsem na tento svět dostal takové vybavení, které budu potřebovat pro svůj úkol na tomto světě. Nejsem jako mí rodiče ani jako mí sourozenci, jsem svůj.“

Já jsem se narodil předčasně a mamince doktoři řekli, že když to přežiji, že ode mne toho moc čekat nemůže. Já jsem byl vždycky těžkopádný jak v pohybu tak myšlení, pomalu jsem se vyjadřoval, špatně snáším stres, vždycky jsem měl špat-

nou paměť, nízkou inteligenci, takže jsem ve škole dostal hodně pětěk za to, že jsem se nenaučil básničku nebo písničku. Já jsem se to učil, ale nikdy se to nenaučil. Dostal jsem hodně pětěk ze slovíček, protože jsem si je nemohl zapamatovat. Však víte, že u všech písniček a říkanek znám jen první sloku, Kristýnčinu nejoblíbenější dodnes bez papírku nezapívám, protože s věkem se mi to nelepší, ale je to horší.“

„Ale vždyť mluvíš německy, rusky nebo anglicky.“

„To mluvím a myslím, že se i dobře domluvíme, ale učil jsem se to čtením a mluvením. Bylo to těžší, než to měly jiné děti, ale když se setkám s bývalými spolužáky, tak oni slovíčka zapomněli a nikde se nedomluví a já školím a vyjednávám po světě.“

„Když říkáš, že jsi měl nízkou inteligenci, jak jsi mohl vystudovat vysokou školu?“

„Opět to pro mne na začátku nebylo lehké. Byl jsem mezi ostatními jako blbec. Na přednášky a cvičení z pružnosti a pevnosti jsem paralelně chodil do dvou studijních skupin, abych látku pochopil, ale pak jsem se pružností nějakou dobu živil a mám z tohoto oboru i nějaký patent. Na konci studia jsem už patřil mezi nejlepší studenty.“

„Dědo, když říkáš, že si se vždycky těžko vyjadřoval, jak to, že jsi dělal obchodníka?“

„To byla právě moje přednost. Já jsem nemluvil, ale hlavně jsem se ptal a poslouchal. A pak jsem jim nabídl to, co potřebovali. A to mají lidi rádi. Obchodníka jsem dělal asi deset let a dobře jsem na tom zbohatl.“

„Jak se bohatství slučuje s pokorou?“

„To záleží na tom, jaký k bohatství máš vztah a k čemu jej používáš. Pakliže chceš dosáhnout bohatství, jsi nesvobodný chudák, který otročí své touze. Když ale bohatství nebereš za cíl, ale je výsledkem tvé služby, pak zůstáváš svobodným. Souvisí s tím i druhá věc, co s tím bohatstvím děláš. Pakliže to budeš schraňovat, ztratíš svobodu. Budeš s obavami sledovat vývoj akcií, úrokových měr atd. Když jsi ale necháš sloužit, pak zůstaneš svobodným a spokojeným.“

„Když jsi říkal, že jsi byl těžkopádný v myšlení, jak jsi mohl dělat ředitele firmy?“

„Já jsem si vždycky myslel, že se na to nehodím, ale požádali mne, abych to dělal a tak jsem to přijal. Asi jsem to nedělal úplně špatně, protože jsme prosperovali a dostal jsem stříbrný odznak koncernu, který na klopě saka může nosit pouze asi dvacet lidí z celého světa. Zlatý mají jen dva lidé a ti už jsou v důchodu. Ale stoupající požadavky nového vedení mi vytvářelo stress, který od malička špatně snáším. Stoupl mi krevní tlak, objevily se další potíže. Naštěstí zafungovala pokora, tj. uvědomil jsem si své limity a tak jsem po deseti letech požádal o uvolnění z funkce. Asi jsem si zachránil život, neboť znal jsem několik ředitelů, kteří si neuvědomili své limity a které z jejich ředitelské židle odnesli pohřebáči.“

„A to ti nebylo líto, že jdeš společensky dolů?“

„Taky to nebylo lehké, když odevzdáš luxusní auto, na které jsi zvyklý, to že za tebe sekretářka vyřizovala spoustu věcí, které si najednou musíš zařizovat sám, že

tě nevzu na konferenci a do určité společenské vrstvy, že nemáš možnost ovlivňovat vývoj, přestože bys věděl jak atd. Ale od toho je tady naštěstí pokora. Ta ti umožní, aby ses na svůj život podíval zvenku.“

„A co jsi dělal dál?“

„Nabídlí mi místo poradce a koordinátora mezinárodních projektů pro oddělení business development.“

„No a...?“

„Tak jsem to přijal a mohl tak využít cizí jazyky a technické znalosti. A tak jsem jezdil po celém světě školit a pomáhat rozjíždět nové projekty.“

„To mi připomíná Forresta Gumpa, takovej blbec, kterému to všechno vycházelo.“

„Jo, taky si tak připadám. A ostatně tenhle film mám velmi rád. Forrest totiž dobře věděl, kde jsou jeho limity a na co nemá. On se smířil se svými omezeními, smířil se sám se sebou a nesrovnával se s ostatními. Ono to ve filmu vypadalo tak, že je tak hloupý, že si ani neuvědomuje, o co přichází, když opouští rozjetý business s krevetami. Stejně se na mne dívali někteří lidé, když jsem prodával zavedenou, prosperující firmu. Forrest měl obrovskou empatii – schopnost vcítit se. To je vlastnost, kterou ale já neoplývám. Proto bych těžko mohl být dobrý lékař nebo psycholog nebo farář. Rovněž soucitem neoplývám. Naštěstí to za mne vždycky vyvažovala babička, která mě na potřeby druhých upozorňovala.“

„Ale slovo pokora je příbuzné slovu pokořit někoho, ponížít...“

„A tady jsme u jádra. Ono záleží na tom, před kým je člověk pokorný. Pakliže máš někoho, komu důvěřuješ, můžeš být pokorný – tedy být sám sebou. Nemusíš si na nic, nebo na někoho hrát.“

„Dědo, co to teda je pokora?“

„Pokora je uvědomění si své jedinečnosti tady na zemi. Jsem tady takový, jaký jsem, s vybavením, jaké mám. Já jsem míval v pubertě mindrák z toho, že jsem blbější než mí sourozenci. Ale naštěstí znakem dospělosti je sebezpřijetí. Přijmout sebe sama se svými omezeními, nedostatky, handicapy a snažit se je nějak zužitkovat. Málokdo má tak vážné postižení jako Stephen William Hawking, který leží a hýbe jen očima, ani mluvit nemůže. Přesto má pro současný svět mimořádný význam. Je to jeden z nejváženějších vědců, který udělal veliké objevy v teorii černých děr.“

Pokora člověka osvobozuje od toho, aby se s někým musel srovnávat. To, že se začnu srovnávat se sousedem nebo kolegou, že má lepší auto, větší vilu atp. začne mě to sžírat a stávám se nesvobodným a závislým. Mám mindrák. Pokora osvobozuje od mindráku. Dneska hodně lidí trpí mindrákem, že nemohou mít to, co nabízí reklamy. Reklamní agentury jsou mazané. Vědí, že lidé touží po štěstí a tak lidem sugerují, že když budou mít právě toto, tak dosáhnou štěstí. A lidé kupují a štěstí ne a ne zachytit. Štěstí totiž, stejně jako bohatství nemůže být cílem, ale výsledkem našeho snažení.“

„Dědo, a ty jsi nikdy nezáviděl, netoužil po lepším autě atp.?“

„Ale to víš, že záviděl. Ale taky jsem poznal, jak mi to bere radost, klid a sebevědomí, tedy důležité součásti pocitu štěstí. A tak jsem se vědomě snažil vracet k pokoře.“

„Tys říkal, že znakem dospělosti je sebezpřijetí, ale vždyť je hodně starých lidí, kteří závidí anebo si stěžují, že neměli takové možnosti..., že je rodiče špatně vychovali..., že kdyby měli peníze, tak...“

„Dospělost nepřichází automaticky s věkem. Hodně lidí se chová nedospěle, a proto nejsou šťastní. Závist má totiž strašně blízko k nenávisti – liší se od ní jen v pěti písmenkách.“

„A když jsi vyjmenoval svá životní omezení, čím jsi je vyvažoval, abys byl úspěšný?“

„Myslím, že jsem do života dostal od sudíček tři dary. Zaprvé lidem připadám důvěryhodný. Ale důvěryhodných podvodníků je v kriminálech dost. Tak jsem k tomu naštěstí dostal druhý dar a tím je odpovědnost. To znamená, že když jsem něco lidem slíbil, tak jsem nechtěl zklamat jejich důvěru, a proto jsem se to snažil splnit. A oni to oceňovali. Vlastně i tu strojařinu jsem vystudoval jenom proto, že jsem to bývalému děkanovi Prof. Bolkovi u přijímacích zkoušek slíbil. A třetím darem bylo to, že jsem se jednou dozvěděl, že existuje pokora.“

P. B., chlapi-praha@googlegroups.com

Křížová cesta – spravedlnost

T31 - Každý den

Zpěvy Taizé

♩ = 69

Ka-ždý den Pán mi sí - lu dá - vá, pí - sní mou je můj Pán. On se stal mým spa - se
 El Se - nyor és la me - va for - ça, el Se - nyor et meu cant. Ell m'ha es - tat la sal - va - ci

7
 ním, když krá - čím s ním, ne mu - sím se bát, když krá - čím s ním, ne mu - sím se bát. Ka - ždý
 ó. En ell con - fi - o i notinc por, en ell con - fi - o i notinc por. El Se -

K zamýšlení: Hostina zadarmo

Ježíš káže nový druh spravedlnosti, nový druh ospravedlnění: důvěřovat neochvějně lásce Boží. Ježíš zve lidi na věčnou hostinu, na hostinu Boží lásky. Bůh sytí své lidi a jídlu a pití Boží lásky nebere konce. Zaslíbení dané Izajášovi se nyní naplňuje. Lidé Izraele jsou zváni na hostinu.

S e č í n - P o d m o k l y

Ale lidé nechtějí přijít. Chtějí si zorganizovat hostinu pouze pro zvané. Zdálo by se, že je to jednoduché přijít ke slavnostní tabuli nezaslouženě. Nicméně pro ty, kterým záleží na postavení, je to velmi těžké. Jim docela stačí to, co mají po ruce – jejich pozemky, postavení, manželka. Tak Ježíš posílá pro lidi a prosí je, aby přišli. Řekněte jim, ať přijdou na mou slavnost! I tak ještě není ani zpola plno. Málo je těch, kteří dovedou přijmout něco nezaslouženého. Tak nakonec posílá pro děvky, opilce, mrzáky a nemocné a nutí je, aby přišli. Někdo přece musí mým dobrým zprávám uvěřit!

Ježíš učil v podobenstvích, jako je toto. Pro praktickou lidskou spravedlnost nedávala podobenství skoro žádný smysl. Pokud vám jde o zásluhy, soutěžení a odměny, pak vám evangelium nebude dávat smysl.

Richard Rohr: Radikální milost (Druhá neděle po Vánocích)

Úvod:

Pane Ježíši, často si stěžuji. Považuji za nespravedlnost, nedostanu-li to, nač si činím nárok. V životě se mi to stává často. Slyším, jak jsi obviňován z dopouštění zla ve světě. Tvá spravedlnost ale je zcela jiná a svět jí nechce rozumět.

Pane, čím já přispívám ke vzniku a působení nespravedlností v tomto světě?

{ Zpěv }

1 - Ježíš je odsouzen

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Náboženští vůdcové porušili zákon a spojili se s úhlavními nepřáteli – okupanty. Údajně pro blaho národa. Pro svůj nekalý plán snadno získali dav. Ale zlo nikdy nemůže sloužit dobrému.

Jak často jednám podle hesla „účel svěťí prostředky“?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

2 - Ježíš bere na sebe kříž. Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Kristův kříž těžkne vědomím, že budou dočasně vítězit nespravedlivě jednající lidé. A to až do našich dnů. Strachem i manipulací si budou podmaňovat dav a obhájci práva budou křižováni.

Nelekám se těžkostí při hájení práva?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

3 - Ježíš padá poprvé

Děcin - Podmokly

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti.

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíš nelká nad svou nevinou, neztrácí čas a pokračuje ve svém poslání. Přišel přece ukázat cestu k Bohu a nic jej neodradí. Přišel osvobodit člověka a tomu odpouští vůdcové, kteří rádi ovládají jiné lidi.

Říkám často nad nespravedlivostmi: proč to postihlo zrovna mne?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

4 - Ježíš potkává svou Matku

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Maria nemůže rozumět nespravedlnosti páchané na jejím Synu. Ale nezhěrá na Boha a stojí po boku svému Synovi. Nemůže zvrátit jeho osud, ale nerezignuje, nenechá jej na holičkách.

Jsem ochoten zastat se v nespravedlnosti bližního i bez nároku na úspěch?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

5 - Šimon z Kyrény pomáhá Ježíšovi

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Náhodný kolemjdoucí Šimon je nespravedlivě donucen pomoci nést kříž. Neláká jej možnost pomoci bližnímu nést jeho břemeno. Mohl by mít užitek ze spolupráce s Ježíšem. Místo toho zakouší zlobu: proč musím zrovna já? Jsem přece unaven, mám nárok na odpočinek. Nemyslí na to, že on sám působí nespravedlnosti jiným.

Vidím nespravedlnosti, které v životě svých bližních působím já sám?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

6 - Veronika nabízí Ježíšovi roušku

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Veronika vidí Ježíšovu potřebu a překonává strach. Ani ona nezmění Ježíšův úděl, ale nepřemýšlí nad tím a koná, čeho je schopna. Proráží kordon nenávisti kolem Krista a poslouží mu, nevšímá si ran, které při tom slízne.

Jsem ochoten se veřejně angažovat proti zlu ve společnosti?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

7 - Ježíš padá podruhé

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

S neochotnou pomocí nový pád. Kristus nerezignuje a jde dál za svým posláním – ukázat nám pravou cestu k Bohu. S lidskou slabostí Bůh počítá. Může nám dát vše potřebné, jen ochotu ne - ta je naše.

Nedám se odradit nespravedlnostmi na cestě uskutečňování dobra?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

8 - Ježíš potkává ženy

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ženy upřímně litují nespravedlnosti páchané na Ježíšovi, ale zapomínají na nespravedlnosti, které samy způsobily, na nespravedlnosti spáchané jejich dětmi s jejich výchovou.

Postižen nespravedlností, dokážu přiznat svoje nespravedlnosti vůči jiným?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

9 - Ježíš padá potřetí

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Další cesta už není možná lidskými silami. Boží spravedlnost nemá s lidskou nic společného. Ježíš ukazuje, že spravedlnost je plnění Boží vůle. Činíme-li to, dostaneme od Boha potřebnou sílu. Jen v této síle může Ježíš pokračovat.

Dokážu se spolehnout na Boha po té, co jsem udělal vše, co je v mých silách?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

10 - Ježíš zbaven šatu

Děcin - Podmokly

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Po veškerém utrpení ztráta lidské důstojnosti. Davy jen přihlížejí nevšednímu divadlu – už nelze koketovat se spravedlností a prospěchem národa.

Přiznáváš se na ponižování lidské důstojnosti? Jsem ochoten konzumovat bulvární tisk a filmy?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

11 - Ježíš přibit na kříž

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Kristus přišel člověka osvobodit. Křížil plány těch, kdo chtějí lidi ovládat. Proto jej přibili na kříž. Spravedlnost je svobodné následování Krista, nemůže být prosazena násilím, nelze ji uchopit do hrsti, ani usmrtit.

Jak bojuji se svou touhou ovládat jiné? Nezaměňuji prosazení spravedlnosti za prosazení své vůle?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

12 - Ježíš umírá

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Lidská spravedlnost umírá. Místo ní se rodí Boží spravedlnost. Cílem pozemského života není dostat, nač mám nárok. Cílem je trénovat pro nebeské království a to je uspořádání vztahů mezi lidmi podle Ježíšova návodu. Už teď a tady.

Jsem ochoten umřít světské spravedlnosti?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

13 - Ježíš na klíně své Matky

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Maria nechápe, ale pevně věří. Tohle nemůže být konec – Bůh přece není cynik. Bůh se nevysmívá spravedlnosti, ale překonává ji novou, vyšší spravedlností.

Jsem připraven na to, že každý nový začátek vyžaduje umřít tomu starému?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

14 - Ježíš uložen do hrobu

Klaníme se ti, pane Ježíši Kriste a děkujeme ti

Všichni: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Tělo je uloženo do hrobu. Ale vztahy trvají dál. Jsou tím jediným, co si vezmu z pozemského tréninku na věčnost. Proto má cenu do nich investovat ještě hodinu před smrtí. Proto není nic, co by stálo za zhoršení vztahů.

Znám cenu mých vztahů?

{ Chvilé rozjímání }

Ukřižovaný Ježíši

Všichni: smiluj se nad námi.

{ Zpěv }

Závěr: Modlím se „bud' vůle tvá“, ale už neříkám „nebud' vůle má“. Pozemský život má být tréninkem. Mám uspořádat své vztahy k lidem podle Tvého návodu. Už teď a tady. A pak budeš Ty uprostřed nás. Přijmu-li to, přestanou mne trápit lidské nespravedlnosti. Ale taky před nimi nerezignuji a dokážu odvážně vystoupit i proti tomu, co nemohu změnit. Tvá spravedlnost mne učí, že mým nepřítelem není zlý člověk, ale jeho i můj hřích. Od tebe se chci učit – mít pochopení pro hříšníka, ale nebát se vůči hříchu vystupovat drsně. Dobré vztahy nemusí být krásné, nejsou určeny do výkladní skříně. Ale musí být pravdivé, pevné, musí přinášet užitek. Ježíši, pomoz, ať se ve vztazích nebojím obětí – není to ztráta, ale investice do budoucnosti.

{ Zpěv }

kuncar, 2010

Okénko do knihovny

autor: Teologické texty 3/2004
název: Co je to „motýlí efekt“?
z obsahu:

Na římském kongresu Mezinárodní charity, kterého jsem se v roce 1999 účastnil, vystoupila se svým příspěvkem nositelka Nobelovy ceny paní Mairéad Corriganová Maguirová ze Severního Irsku. Skromná „žena z lidu“, tak bychom ji mohli charakterizovat, vyprávěla svůj příběh, který začal někdy v roce 1969. Tehdy v její zemi vrcholilo politické napětí a brzy vyústilo v ozbrojený konflikt mezi unionisty a separatisty, tedy mezi přívrženci dosavadního zapojení Severního Irsku do Velké Británie a mezi těmi, kdo je chtěli připojit k Irské republice. Britské úřady tehdy internovaly stovky lidí v nouzových vězeních a o takzvané „krvavé neděli“ 30. led-

na 1972 vojáci zahájili v nastalém zmatku palbu a zastřelili 14 demonstrantů. Mezi oběťmi byli i tři synovci paní Maguirové ve stáří osmi, deseti a dvanácti let.

Rodinu její sestry i ji samu zasáhla tato tragická událost velmi hluboce. Ptali se sami sebe, jak mají reagovat. Mají jako tolik jiných vzít do ruky zbraň a na násilí odpovědět zase násilím, zcela podle zásady „Okno za okno a zub za zub“? Nebo se mají oddat pasivní rezistenci a čekat, jak se události vyvinou? Přemýšlela o tom i paní Maguirová, podle svých slov strávila celé hodiny pod Kristovým křížem, a stále se jí v myslí vracela jeho slova „Milujte se navzájem, milujte i své nepřátele. Nesmíte zabíjet! Čiňte dobro těm, kdo vás nenávidí.“ Jako věřící křesťanka objevila, že Ježíš visící na kříži je největším symbolem nenásilí a zároveň nejlepší odpovědí bezbranné lásky na nespravedlnosti všeho druhu. Došla k přesvědčení, že v síle své víry se má i ona pokusit transformovat, tj. přetvořit nepřátele v lidi, kteří mohou žít ve vzájemném respektu a pokoji.

Nástrojem této žádoucí změny je silná, opravdová láska k bližním a z toho pramenící naděje, která očekává i nemožné. A tak založila se svou sestrou a s dalšími irskými ženami pokojné hnutí proti násilí, které se rychle rozšířilo a dnes má na sto tisíc členů. Organizovaly stovky mítinků, pořádaly tábory pro mládež a přesvědčovaly členy paravojenských organizací, aby odložili zbraně a podali ruku k smíru. Jejich iniciativa, která vznikla z nepatrných začátků, přinesla od té doby mnohonásobný užitek, a paní Mairéadová Maguirová byla v roce 1976 po zásluze odměněna Nobelovou cenou míru.

Připomeňme si zde zkušenost básníka Jana Zahradníčka, který radil spoluvězňům padesátých let, aby se nedívali na své vězňatele s nenávistí: ta by zničila nejprve je samé. Říkal, že je to jen otázka jejich vůle, jaký postoj zvolí.

V této souvislosti se naskýtá otázka, jak je vůbec možné, že jeden člověk nebo malá skupina lidí dokáží v krajně nepříznivých podmínkách rozvinout hnutí, které kladně ovlivní napjatou situaci. Určité vysvětlení nabízí švýcarský lékař Albert Zeyer, který se ve své knize příznačně nazvané „Odvaha přesto říci ANO“ zabývá časovou otázkou, proč může mít i jednotlivý člověk a dokonce osamělý jedinec ve společnosti víc moci, než bychom si na první pohled mysleli. Vychází ze všeobecně známé skutečnosti, že dnes mnoho lidí s citlivějším svědomím prožívá silné pocity určité bezmoci právě proto, že nemohou ovlivnit veřejné poměry v politice, ekonomice nebo v jiných společenských sférách, a v důsledku toho vidí své řešení v jediném: v rezignaci.

Připadají si příliš malí a nepatrní, než aby mohli v sebemenším ovlivnit běh věcí. V novinách čtou zprávy o potlačených protestních akcích v různých částech globalizovaného světa. Slyší o nositelích moci, kteří podléhají pokušení ignorovat oprávněné požadavky občanů, kterým vládnou. Nezbyvá tedy nic jiného, uvažuje občan kteréhokoliv z pěti kontinentů, než před mocnými tohoto světa kapitulovat a oddat se nečinné rezignaci.

Ale s touto odpovědí se autor citované knihy nechce v žádném případě spokojit. Tvrdí totiž, že i malí a zdánlivě bezmocní lidé mohou a mají říci odhodlané „ano“ k sice pomalé a trpělivé, ale přesto zásadní proměně našeho světa. Svou argumen-

taci postavil na poznatku tzv. „motýlího efektu“, podle známého úsloví, které zní: „Když motýl v Hongkongu zamává křídly, může v New Yorku vyvolat bouři.“

Kromě medicíny se zabývá i fyzikálními procesy a objevy, a v jejich rámci popisuje pokus meteorologů z roku 1960, ve kterém šlo o matematické vyjádření předpovědi počasí. K úžasu všech zúčastněných odborníků se přitom ukázalo, že když uložili všechna potřebná data o nastalé meteorologické situaci do počítače a hodnoty naměřených teplot a jiných údajů z různých částí světa vyjádřili s přesností na šest desetinných míst, dostali určitou předpověď dalšího vývoje. Při dalším pokusu vložili do počítače stejné hodnoty, jen s tím rozdílem, že omezili jejich přesnost na pouhá tři desetinná místa. Výsledkem bylo, že počítač vydal úplně odlišnou předpověď vývoje počasí než v prvním případě, a namísto setrvalé tendence předpověděl náhlou změnu. Tento pokus vědci mnohokrát opakovali a došli překvapivě ke stejným výsledkům.

Brzy se podle doktora Zeyera potvrdila domněnka, že se přišlo na objev zásadního významu, a to na průběh jevů v systémech, kterým si věda zvykla říkat „chaotické“. Tyto systémy nacházíme v živé i neživé přírodě prakticky všude a mají tu vlastnost, že jejich chování nelze dopředu předvídat a dokonce plánovat se stoprocentní jistotou, chování členů těchto chaotických systémů se totiž může neočekávaně ubírat jiným směrem už vlivem těch nejmenších změn a posunů v počátečních podmínkách. To je podstata onoho „motýlího efektu“ – tento název během času zdomácněl už i v novějších sociologických studiích.

Objevy pocházející z fyzikální oblasti se dá podle našeho autora přenést i na oblast chování jedinců vůči lidské společnosti. Neboť i ta se dá zařadit mezi chaotické systémy. Tím se nechce říci, že by v ní převládal chaos, bezvládní a nepořádek namísto řádu; zkušenost učí, že se její vývoj nedá předpovědět s naprostou a nesehlávající jistotou, i když jsou známy všechny její hlavní i vedlejší znaky a danosti. Ekonomická nebo politická soustava jako komplexní souhrn nejrůznějších vlivů je – pokud jde o její budoucí nasměrování – stejně nevypočitatelná, a tedy ovlivnitelná. Nabízí se zde přirovnání k oněm předpovědím počasí, které se radikálně změnily vlivem velmi malých změn vložených hodnot.

Musíme se tedy smířit s tím, říká autor, že v takových systémech – stejně jako při předpovědi počasí – nemůžeme předpovědět vývoj na delší čas dopředu se žádoucí přesností. Znamená to tedy, že například v lidské společnosti mohou mít nejmenší změny nepředvídatelně velké účinky. Z těchto nových poznatků vyplývá, že i nejgeniálnější mozek nebo počítač není při nejlepší vůli schopen přesně určit další vývoj světa jako celku nebo směřování jeho jednotlivých oblastí, i kdyby se znala a vyhodnotila veškerá možná data.

Totéž platí i o pohledu zpět, tedy do historie zemí nebo celého lidstva, i tam se v minulosti vyskytovaly více nebo méně často proměny způsobené nepatrnými příčinami. Uvedená teorie chaosu odkazuje představy o vědecké poznatelnosti dalšího vývoje do říše pohádek. Ostatně i dříve je svým způsobem zpochybnila kvantová teorie. Chaotické systémy jako celky sice poslouchají matematicky vyjádřené a popsané zákony, ale konkrétní chování v dílčích situacích předvídat nelze.

Tyto poznatky se mohou stát rozhodujícím argumentem proti rezignaci člověka, který nesouhlasí s vývojem ve společnosti, v níž je mu souzeno žít. Je totiž možné, že i jednotlivec nebo malá skupina lidí může mít na další průběh vývoje svůj nezanedbatelný vliv, který nikdo nemohl předem předvídat a který se nedá ani předem vynutit. I odhodlání „malého člověka“, jak jsme viděli na příkladu z Irska, může podstatným způsobem ovlivnit situaci a dokonce změnit vývoj. Stejný důsledek může ovšem mít i případné opomenutí možností, které se nabízejí. Obě možnosti mohou mít rozhodující vliv na osudy mnohých lidí.

Miloslav Fiala

tři úvahy o chaosu a řádu z autorovy knihy Motýlí efekt, Trinitas, Svitavy 2001

vybrala M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

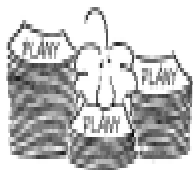
Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 10. zasedání Farní rady ze dne 13. března 2011

O čem farní rada jednala? Prosim, čtěte:

- **Kostel v Rozbělesích**

Pan Vavříčka informoval farní radu o návštěvě statika v kostele v Rozbělesích. Bylo zkonstatováno, že je nebezpečné do kostela chodit. Je potřeba provést nejdůležitější práce k zajištění bezpečnosti. V dubnu se bude provádět úklid kostela od nánosů holubího trusu a protože jde o nebezpečný materiál, byla o pomoc požádána vojenská jednotka z Liberce.

- **Tříkrálová sbírka**

Čeká se na vyúčtování z centrály. Část vybraných peněz, které se vrátí, bude použita pro sdružení Jonáš na Starém Městě.

- **Úklid kostela sv. Františka z Assisi**

V kostele je zapotřebí omést pavučiny a prach. Termín úklidu a jeho zajištění si vzal na starost pan Málek.

- **Pout' k „obrázku“ na Jalůvčí**

8. května 2011 se uskuteční tradiční pout' na Jalůvčí.

- **Pout' k sv. Janu Nepomuckému**

Dne 15. května 2011 bude pout' k sv. Janu Nepomuckému, opět se bude konat procesí.

- **Pout' do Rokole**

21. května 2011 bude pout' do Rokole poblíž Nového Města nad Metují. V případě zájmu by se mohla uskutečnit i další pout', např. na Svatou Horu u Příbrami.

• **Noc kostelů**

Noc kostelů se bude konat 27. května 2011. Bylo zarezervováno 13 míst v Děčíně a jeho okolí. Bylo by vhodné připravit kulturní program (např. vystoupení pěveckých sborů).

• **Oslovení mladých lidí ve farnosti**

Pan Musil navrhl, aby byla založena organizace ORLA. To je křesťanská sportovní organizace pro mladé. V případě zájmu se obračete na pana Musila.

• **Příště**

Na příštím setkání farní rady bude páter František mluvit o farnosti a farní radě.

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 10. dubna 2011 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	místopředseda
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Otto Chmelík	člen
Antonín Musil	člen
Jaroslava Škodová	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2011				3. dubna	
1. května	5. června	3. července	7. srpna	4. září	
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných				6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:08	17:08	19:08	21:08
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

☞ Změníme se ne tím, že chceme být někým jiným, ale tím, že se staneme sami sebou!

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2011	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 108 Kč	2 060 Kč	1 909 Kč	Na katolické školy
Únor	6 945 Kč	1 555 Kč	2 804 Kč	Svatopetrský halář
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	15 053 Kč	3 615 Kč	4 713 Kč	

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Svatost nemocných** – Svátost nemocných v našem kostele proběhne při mši svaté v 18 hodin v úterý 12. dubna 2011.
- ☞ **Víkend pro chlapy ze severu** – Proběhne od 15. do 17. dubna 2011 v Albeřicích. A nebude mít opět chybu!
- ☞ **Setkání varhaníků a sbormistrů litoměřické diecéze** – V sobotu 30. dubna 2011 se v Litoměřicích uskuteční již tradiční setkání varhaníků a sbormistrů litoměřické diecéze. Zahájení bude mší svatou v katedrále od 10:00, kterou bude sloužit páter S. Přibyl. Následuje program v DDKT, který povede Pavel Šmolík, diecézní organolog. Předpokládáný konec v 15:00. Zúčastnit by se měl každý, kdo má něco společného s hudbou...
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Biblický koutek**49. část**

Vítr. Vítr v biblickém jazyce ukazuje na neuchopitelnou a nekontrolovatelnou přítomnost Boží. Je to Bůh sám, kdo sesílá Ducha, který působí, že jsou apoštolové naplněni odvahou a vydávají se na cestu, aby přinesli Ježíšovo evangelium do všech míst.

Maria. Ježíšova matka měla mezi apoštoly velmi důležitý úkol: pomáhá jim sjednocovat se, nemít strach z budoucnosti a s důvěrou očekávat, co jim Ježíš přislíbil. Před svou smrtí ji Ježíš prosil, aby se stala matkou všech věřících.

Hovořit ke všem. Až po přijetí daru Ducha svatého začali apoštolové hlásat poselství evangelia po celém světě. Krůček po krůčku je světlo Ducha svatého více osvětlovalo, formovalo, ukazovalo cestu, povzbuzovalo a především je činilo neustále podobnějším jejich Mistru.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Otázky k sebepoznání

Ve dnech životního zastavení mohou být následující otázky východiskem pro sebepoznání, mohou zkyprít pole našeho života. Odpovídejme si na ně pravdivě a strážlivě, nebojme se připustit, že někdy odpovéd' neznáme.

Důležité při hledání nápravy je omezit se na některé body, aby přeháněním nebyla pokážena serióznost našeho úsilí. Dobře nám pomůže rozmluva s tím, kdo nás doprovází na naší duchovní cestě.

21. Existuje dvojitá ohrožení na životní cestě ke zralosti: ztrnulost, ztuhlost (hypertrofie hlavy na úkor srdce, ritualizace, zabezpečování, křečovitá lpění...) a rozplynutí (nepořádnost, nespolehlivost, rozplývavé kontury, nestálost...) - které z těchto dvou ohrožení se mne více týká?
22. Zdravé napětí křesťanského života vzniká mezi dvěma ohnisky: niternost a bratrskost, čili cesta do nitra a velká otevřenost k druhým. Co u mne převažuje?
23. „Děláme modlu z činnosti a ztrácíme člověka“ (H. Guardini). Týká se mne toto slovo?
24. Co bych pro sebe nazval naplněným životem?
25. Jaký nadpis bych dal vlastnímu životopisu?
26. Kde je můj „styčný bod“ s Bohem? Z hlediska mé bytosti, mé nynější situace?
27. Zeptá-li se mě někdo: Udělal jste nějaké zkušenosti s Bohem? - Co mu odpovím?
28. Jak prožívám Boha: spíše jako vzdáleného, nedostupného, nepochopitelného - nebo jako blízkého, důvěrně známého, jako toho, kdo poskytuje hřejivou skrytost?
29. Co ve mně probouzí modlitba zbožného Žida: „Dobrý Otče, vezmi ode mne všechno, co stojí mezi mnou a tebou!“ (Žádný z nás netuší, co by z něho Bůh udělal, kdybychom se mu zcela přenechali! *sv. Ignác*)
30. Bůh říká: „Adame, kde jsi?“ My se ptáme: „Bože, kde jsi?“ (Bůh je Bůh skrytý) Kde se skrývá Bůh v mém životě?

pokračování příště

přetištěno na pokračování ze stránek kostela Nejsvětějšího Salvátora, Praha

Otázky

Je plno křesťanských škol, středních a říkajících si vysoké. Absolvovalo tam za 20 let již hodně mladých lidí. Kde jsou všichni? Jsou někde v terénu, v kanceláři, ...

Proč tu kterou školu studovali? Že se jedná o školu křesťanskou? Že mě jinam nezvali? Že mi vyhovuje studovat a nechat se žít a mít další školu „do sbírky“, když to zatím nic moc nestojí? A nyní mě zajímá: kde jsou ti všichni absolventi, vypadá to jakože se po nich slehla zem, dostali „teplé“, či „vlažné“ místečko... Stačí to? Čím se takový křesťan liší od jiných lidiček, co vystudovali třeba daleko obtížnější obory?

Mám zato, že škola dává, či měla by dávat určitý obzor, čím vyšší, tím širší. Ten obzor by neměl sloužit k tomu aby se lépe vyznali v „tlačenicí“ života, než ti, kterým se takový přehled nedostal. Měli by asi více ze svých hřiven předávat ostatním, ne jen bezprostředně kolem sebe.

Tyto a podobné úvahy mě napadají např. v souvislosti s farním společenstvím. Společenství shromažďuje pece lidí, kteří mají k sobě nějak blízko. Nemělo by to být nic formálního, či založeného na strachu (když nebudu dělat to a tohle, tak se budu „smažit“). To by společenství asi bylo jen „jako“, ale ve skutečnosti by se jednalo nejspíš o pár lidí, kteří o sobě skoro nic nevědí, nemají navíc žádný čas... Víte co byly Potěmkinovi vesnice? Myslím, že většina ano, když by náhodou někdo mladý ne, tak to asi nebude problém „vygooglit“... Nějak mě je farnosti často připomínají. Má přijet někde biskup, věhlasný, oblíbený kněz, známá osobnost - a už je třeba v kostele nacpáno. To ovšem nemá nic společného s farním společenstvím. To je nanejvýš pouťové hnutí, kde mě na setkání, či mši vede touha „onoho člověka“ vidět, možná i slyšet, ukázat se tam. Připadá mi to osobně jako když dítě vidí na talířích připravené dobroty a nípe si pro sebe, na co má největší chuť.

Přítom společenství by mělo mít nějak v sobě zabudované vztahy, pouta. Měl by to asi být živý organismus, kterému nebude jedno, když někdo bude právě ve svízelné situaci, či naopak bude mít důvod se radovat, společenství by se asi zákonitě mělo radovat s ním.

Tak ať se nikdo nezlobí, nepřipadá mi, že farní společenství už dávno fakticky neexistuje. Jen nějaký jedinec se snaží o resuscitaci dávno odumřelého organismu. Je to vlastně marná námaha, plýtváním...

Začal jsem křesťanskými školami. Zamyslete se hluboce a popřemýšlejte, znáte někoho, kdo nějaké takové vzdělání má. Kdy se onen snažil např. napsat nějaký příspěvek, uspořádat nějakou akci, zúčastnit se nějaké brigády, být průkopníkem a hledat nové směry? Pole působnosti je celkem neorané. Od nejmenších dětiček, přes mládež všech kategorií, mladé rodiny až po starší, kteří již své děti „vyvedli z hnízda“, až po staré lidi...

Je vidět nějaká opravdu smysluplná činnost, rozvíjení nebo se hrstka snaží (možná vlastně i neuvědoměle) o udržování folklóru? A že je nás málo? Máme být kvasem, solí - myslí si někdo, že soli je v těstě víc, než křesťanů v našem městě, v naší zemi, na světě? Možná jsme ale ztratili to, co sůl dělá solí, totiž slanost! A pak i kdyby při sčítání vyšlo 99 % katolíků na Zeměkouli, nepomůže to!

odkaz se stratil ☺

➤ **Pořad bohoslužeb o velikonocích 2011** naleznete pro nedostatek místa letos pouze na webových stránkách farnosti a jako obvykle budou na lístcích v kostele.

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
14. 04. 2011	Teplice	Pjetro Veselý	František	Římanům 12
19. 05. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 13
16. 06. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 14
15. 09. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 15
20. 10. 2011	Teplice	Milan Pekárek		Římanům 16
17. 11. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 16
15. 12. 2011	Krupka	František		Vánoční besídka

Světové dny mládeže Madrid

Madrid očekává rekordní účast na SDM

Organizátoři Světových dní mládeže (SDM) 2011 očekávají, že ve dnech 16.-21. srpna přijede do Madridu půl druhého milionu účastníků. Přihlášeno je v této chvíli 300 tisíc mladých lidí. O stavu přípravných prací informoval v úterý 15. března 2011 ve vatikánském tiskovém úřadu výkonný ředitel akce Yago de la Cierva, který přiblížil, jak budou SDM ekologicky šetrné a ekonomicky úspěšné.

<http://tisk.cirkev.cz/ze-zahranici/2011-madrid-ocekava-rekordni-ucast-na-sdm/>

Český překlad hymny XXVI. světových dnů mládeže v Madridu

Sekce pro mládež České biskupské konference (ČBK) zveřejnila v pátek 11. března 2011 na českých webových stránkách SDM Madrid oficiální česká slova hymny Světových dnů mládeže (SDM) v Madridu s názvem: Pevní ve víře (v původní španělské verzi Firmes en la fe).

<http://tisk.cirkev.cz/z-domova/2011-cesky-preklad-hymny-xxvi-svetovych-dnu-mladeze-v-madridu/>

Jan Pavel II. na Youtube a Facebooku

V souvislosti s blížícím se blahožehnáním papeže Jana Pavla II. prvního května 2011 vytvořil Vatikánský rozhlas a Vatikánské televizní centrum (VTC) speciální odkazy na beatifikaci na vatikánských stránkách Youtube a Facebook, které budou pravidelně aktualizovány.

<http://tisk.cirkev.cz/z-vatikanu/jan-pavel-ii-na-youtube-a-facebooku/>

Japonsko

Svatý otec se modlí za oběti katastrofy v Japonsku

V sobotu 12. března 2011 zaslal Svátý otec kondolenční telegram předsedovi Japonské biskupské konference a vzpomněl na oběti zemětřesení a tsunami i během

nedělní modlitby Anděl Páně. Papežská rada Cor Unum již uvolnila na pomoc Japonsku 150 tisíc dolarů. Zemětřesení o síle 8,9 stupně Richterovy stupnice a následná vlna tsunami zasáhla v pátek 11. března 2011 severovýchodní pobřeží Japonska.

Biskupové vybízejí k modlitbě za oběti katastrofy v Japonsku

Čeští a moravští biskupové vyjadřují ústy předsedy České biskupské konference svůj hluboký zármutek nad neštěstím, které v pátek postihlo Japonsko. „Jako křesťané chceme svou solidaritu s oběťmi pátečního zemětřesení a tsunami projevit kromě finanční pomoci také modlitbou,“ řekl arcibiskup Dominik Duka OP.

Charita ČR pomůže Japonsku po zemětřesení a tsunami

Charita ČR ve spolupráci s japonskou Charitou (Caritas Japan) a mezinárodní organizací Caritas Internationalis připravuje pomoc Japonsku, které v pátek 11. března 2011 zasáhlo silné zemětřesení a následná vlna tsunami. Bylo otevřeno sbírkové konto. V pondělí 14. března 2011 uvolnila Charita ČR ze svého krizového fondu na pomoc obětem katastrofy částku 150 000 Kč.

TS ČBK

Nezapomeňme ve svých modlitbách na Japonce a všechny, kdo jim v neštěstí pomáhají.

Epicentrum zemětřesení nedaleko místa zjevení P. Marie

Epicentrum tragického zemětřesení v Japonsku leží nedaleko místa slavných zjevení P. Marie. Jak připomíná americká katolická agentura Catholic News Agency, mariánská zjevení v Akitě nad Japonským mořem měla být pokračováním Fatimy a mluvila o světu hrozících katastrofách. Vidění sestry Agnes Sasagawy z kongregace sester služebnic eucharistie potvrdil v roce 1984 místní biskup a uctívání Matky Boží z Akity má tedy církevní schválení.

Ke zjevení došlo v roce 1973, přesně v den 56. výročí posledního zjevení ve Fatimě. Řeholnice uslyšela hlas vyzývající k modlitbě za hříšníky, kteří potřebují pokání a obrácení. P. Maria varovala před Božím trestem, pokud se svět neobrátil. Mluvila o katastrofě větší než biblická potopa. „Oheň spadne z nebe a zničí většinu lidstva, dobré i špatné.“ Matka Boží vybízela také k modlitbě za papeže, biskupy a kněze a předvíдалa rozkol v Církvi: „Ďáblovo dílo pronikne dokonce i do Církve a postaví kardinály proti kardinálům, biskupy proti biskupům, církve bude plná těch, kdo přijmou kompromisy“. Poselství P. Marie z Akity vybízí ke každodenní modlitbě růžence za Církev a za obrácení. Dva roky po posledním zjevení začala socha P. Marie krváčet a ronit slzy, jev, který byl pozorován naposled v roce 1981.

22. dubna 1984 tehdejší ordinář diecéze Niigata, biskup John Shojiro Ito, po konzultaci se Svatým stolcem oficiálně ohlásil, že zjevení v Akitě mají nadpřirozený charakter a ztotožnil poselství Matky Boží s tím, které předala ve Fatimě.

Navzdory blízkosti epicentru byla Akita postižena následky zemětřesení daleko méně než další města severního Japonska.

job, 15.3.2011, <http://www.radiovaticana.cz/>

Podobné „souvislosti“ se objevují s železnou pravidelností snad při jakékoliv katastrofě. Abych se nevyjadřoval sám, předám slovo jiným:

R. S.

následuje několik dalších pohledů

... Jinak celý scénář loňských a letošních zemětřesení zapadá do předpovědi konce světa tak, jak jej známe, podle mayského kalendáře. Příští rok máme všichni šlus. Kdo nevěří, ať se podívá na film 2012 z Hollywoodu...

Pav.

Právě jsem dokoukal film 2012. Je to hezká pohádka, zvláště ty archy se mi vela líbily. To létání s letadly je už trochu mimo realitu, ale budiž. Pobavily mě šachy s Monou Lisou a napjatě jsem čekal, kdy dojde na zednáře, jezuity, rosekruciány, bilderberg a podobnou „havěť“, ale patrně měl scénárista dost rozumu, aby toho diváka ušetřil. Ovšem hláška „zmutovala nám neutrina“, ta mě fakt dostala.

Já studuji amatérsky astronomii od svých 15 let a mám doktorát z geologie. To neříkám, že bych se chtěl vytahovat, ale abych naznačil, že o oboru přece jenom něco vím (to málo, co jsem ještě nezapomněl). Taky jsem si přečetl pár veršů od Nostradama a párkrát jsem i nahlédl do Apokalypsy.

Proto Vás tímto vyzývám PŘESTAŇTE BLBNOUT! To, co se děje v Japonsku, a předtím na Novém Zélandu a jinde a asi se bude dít v Kalifornii, to jsou prostě dávno známé přírodní děje. Že se do toho namontovala ta nešťastná elektrárna je fakt směla. Trochu se divím, že jí postavili zrovna tam, kde jí postavili, ale oni tam opravdu mají zoufale málo místa. Tady bych si dovolil podotknout, že druhý Černobyl opravdu nehrozí, anžto tamější reaktor byl moderovaný grafitem, což byl ten hlavní malér. V Japonsku je moderován vodou (stejně jako v Temelíně, Dukovanech a jinde), takže masivní zamoření radioaktivním grafitem (tedy přesněji tím, co je na něj navázáno) opravdu nehrozí, neboť tam žádný není. Co udělá sklad vyhořelého paliva je otázka, ale do toho nevidím ani trochu, takže se k tomu ani trochu nebudu vyjadřovat.

Mohl bych ještě dlouho pokračovat, ale nemá to smysl. Proto si dovolím nastítnit několik základních tezí.

- nejhorší smrt je z vyděšenosti (neznámý vojín základní služby, Prachatice, 1988)
- nemáme to pod kontrolou (R. R.)
- kdy přijde ten den, ví jen Pán (někde v Bibli, teď se mi nechce to hledat)
- kdo máš uši, slyš! (dtto)
- optimismus, to je nedostatek informací (Murphyho zákon)

A teď si to dejte dohromady. Já netvrdím, že se nic nestane, ale doposud tomu, že by se mělo něco stát, nic neodpovídá, snad s jedinou věcí. Toho Nostradama jsem pochopil tak, že dojde k významným společenským změnám. Když tak sleduji blbnutí EU a související ekologismus, skoro si říkám, že by to nebylo od věci. I když se možná budeme ještě (šeredně) divit. Viz odrážka 2. Ovšem to má s řáděním přírodních sil v Japonsku a jinde pramálo společného.

Z geologického hlediska tady hrozí, alespoň západní části Evropy a severozápadní části Afriky, jiná katastrofa, o jejichž spekulativních následcích jsem pár proctví četl a která je reálná, ale fakt nemá smysl se tím zabývat. Ani já to nedělám. Nevidím v tom žádný smysl a z čistě sobeckého hlediska, ČR se to netýká.

K. V.

Japonsko, zemětřesení, tsunami a víra

Ačkoliv se nyní největší pozornost věnuje osudu japonských i jiných atomových elektráren, je přece jen nejotřesnější skutečností zemětřesení a následná vlna tsunami. Není divu, že mnozí lidé jsou touto skutečností ohromeni a jakoby paralyzováni. Člověk je totiž neštěstím zaskočen vždy.

Nejvíce nás zasahuje naše bezmocnost

Všemožná neštěstí ale nejsou nic nového - zemětřesení, záplavy a sesuvy půdy znali lidé od pradávna. To, co nás ale asi nejvíce zasahuje v době, kdy technika je neobyčejně rozvinutá a věda disponuje obrovským množstvím poznatků, je naše lidská bezmocnost. S hladem, horkem, zimou, infekcemi jsme schopni bojovat, máme-li k dispozici dost finančních prostředků. Války lze aspoň někdy zastavit a zpravidla aspoň víme, kdo je rozpoutal. Ale s otřásající se zemí a s obrovskou vlnou, která pluje mořem stejně rychle, jako letící letadlo, nijak bojovat neumíme. Jsme to schopni – díky technice – jen zaznamenat. A tím hůře pro nás. Protože pohled na živel, který si hraje s námořní lodí jako s krabičkou sirek, který odhodí dům jako dětskou hračku a bez milosti spláchně vše živé a neživé, co je v jeho cestě, je deprimující. S tím nedokážeme vůbec nic.

Straší a trestá Bůh lidi?

Člověk se často, jako i při jiných neštěstích, ptá, kdo je vinen, kdo za to může. Když dáme stranou opravdu šílenou konspirační teorii, která se domnívá, že takové přírodní kataklysmata může člověk způsobit nějakými svými tajnými pokusy, zbývá věřit Pánu Bůhu. Kdo jiný? „Napomíná, trestá, nemůže se už na naše lidské bláznění dívat...“ Opravdu je Bůh tím, kdo pohybuje zemí proto, aby lidi vystrašil, potrestal a tisíce mrtvých je varoval? Byl by to tentýž Bůh, který „tak miloval svět, že dal svého Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3, 16)? Tomu lze těžko uvěřit.

Jsme na této zemi jen hosty

Bylo by tedy jistě lepší nehledat viníka, ale zamyslet se trochu jinak, křesťansky. Především - jsme na této zemi takřkajíc hosty, nemáme tu nikdo právo „věčného pobytu“. Smrt je nakonec osudem každé živé bytosti a většinou si člověk nevybírá okolnosti, za nichž nastane. Na druhé straně právě křesťanská víra nás ujišťuje, že ten nejhlubší a nejdůležitější vztah s Bohem nám nemůže vzít ani smrt. A že jeho dovedení do konce je vzkříšení. Dále je dobré uznat, ač nám to jde těžko, že ani ta nejrozvinutější technika nás nemůže od všeho uchránit. Už naše domácí povodně nám ukázaly, že tak obyčejný živel, jakým je voda v říčce, může dát člověku najednou zažít naprostou bezmocnost, která se ale nijak nevymyká z řádu tohoto světa, z řádu stvoření. Pokud se tedy nad takovými katastrofami zastavíme a zamyslíme, můžeme při tom prožít naději v Boha, pokud máme dar víry. Kromě

toho každý člověk, bez ohledu na to, jakou má víru, si může uvědomit svůj skutečný „lidský rozměr“, tedy svou bezmocnost proti mnohému, co nás může potkat a současně velikost lásky, které jsme schopni, která není likvidována ani neštěstím, a která má svůj vrchol v lásce mezi člověkem a Bohem.

Nejsme páni všeho

Pokud se pak zamyslíme i nad ohrožením poškozenou jadernou elektrárnou, měli bychom v prvé řadě nešetřit obdivem a vděkem nad tou padesátkou statečných techniků, kteří se snaží situaci zvládnout, byť na to zřejmě sami doplatí. A potom musíme opět uznat, že nejsme páni všeho a že i ta nejlépe vyrobená a zabezpečená věc se může stát vlivem okolností velmi nebezpečnou. Nebo jinak: že právě rozvinutá technika, která nám v mnoha ohledech usnadňuje život, nás dělá neobyčejně zranitelnými a tuto zranitelnost v podstatě nelze odstranit.

Obrácení (k realitě)

Dovolil bych si tedy tvrdit, že katastrofa, se kterou se zde setkáváme, nás může především obracet k realitě: ano, tak jsme bezmocní a tak jsme právě díky technice, která některé bezmoci odstraňuje, také zranitelní - a neradi si to přiznáváme. A modlitba? Jistě za ty, kdo zemřeli, za ty, kdo přezívají ve velmi těžkých podmínkách a za ty, kteří se jim snaží pomáhat. Za sebe navzájem ovšem také - abychom byli moudří a, jak říká apoštol, „vykupovali čas“.

Nakonec je dobré připomenout slova našeho Pána, když k němu přišli lidé se zprávou o neštěstích, která jimi otřásla podobně, jako námi zemětřesení v Japonsku s jeho následky: „Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.“ (Lk 13, 4-5). Není to vyhlášení trestu, ale výzva k obrácení. A tu je třeba hlásat po celé lidské dějiny novým a novým, generacím, což křesťané lépe či hůře skutečně dělají a je to úkol, který jim Ježíš svěřil.

Aleš Opatrný

Pro dlouhé zimní večery

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

8	6	5	1	9	2	7	A	3	4
3	4	A	7	2	6	9	1	5	8
7	8	9	5	6	A	4	3	1	2
2	3	1	4	A	5	6	9	8	7
A	1	6	2	8	9	5	7	4	3
4	5	3	9	7	1	2	8	6	A
9	A	2	8	3	4	1	5	7	6
5	7	4	6	1	8	3	2	A	9
6	9	7	A	5	3	8	4	2	1
1	2	8	3	4	7	A	6	9	5

	8	2				5	7	
9		5	7		8		3	
4	1							
6		3	8		1	7	5	
7			3			6	8	
1			2			4	9	
8		6	9				4	
			4	8	2	9	6	
2	9	4	5	7	6			8

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 17. 4. Květná (Pašijová) neděle
- 21. 4. Zelený čtvrtek
- 22. 4. Velký pátek
- 23. 4. Bílá sobota
- 24. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Významné dny

- 7. 4. Světový den zdraví

Výroční dny biskupů

- 4. 4. Mons. Paďour narození (1943)
- 6. 4. Mons. Herbst biskupské svěcení (2002)
- 7. 4. Mons. Causero kněžské svěcení (1963)
- Mons. Graubner biskupské svěcení (1990)
- Mons. Hrdlička biskupské svěcení (1990)
- Mons. Radkovský biskupské svěcení (1990)
- Mons. Lobkowicz biskupské svěcení (1990)
- 10. 4. Mons. Duka převzetí arcidiecéze (2010)
- 13. 4. Mons. Otčenášek narození (1920)
- 18. 4. Mons. Kajnek narození (1949)
- 19. 4. Papež Benedikt XVI. výročí zvolení (2005)

Sčítání - Podmoky

23.	4.	Mons. Cikrle	svátek
24.	4.	Mons. Paďour	svátek
26.	4.	Mons. Duka	narození (1943)
30.	4.	Mons. Otčenášek	biskupské svěcení (1950)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 ^{++/} - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		18:00 ^{++/}
Středa	07:00	
Čtvrtek		18:00 ^{++/}
Pátek		18:00 ^{++/}
Sobota		15:00 Bynov ^{**/}

^{++/} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00.**

^{**/} Přes období letního času, mimo měsíc duben, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově** (v dubnu jsou všechny mše svaté v **pečovatelském domově**), vždy od 18:00.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 24. 04. 2011, před 1. nedělí v květnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 15 Kč)